sobota, 20.06.2026

25 lat z Leonem XIV

Do Rzymu przybyli neoprezbiterzy z diecezji tarnowskiej i rzeszowskiej oraz księża świętujący 25-lecie kapłaństwa z archidiecezji poznańskiej oraz diecezji: drohiczyńskiej, kaliskiej i płockiej.

Dziękczynienie u źródeł wiary

Dla neoprezbiterów z diecezji tarnowskiej pielgrzymka do Rzymu była przede wszystkim czasem wdzięczności za otrzymane powołanie. Jak podkreśla ks. Kacper Dusza, wyjazd zrodził się z potrzeby serca, by „u źródeł wiary dziękować Bogu za niezasłużony dar kapłaństwa".

Szczególnym momentem była Eucharystia sprawowana w Bazylice św. Piotra przy grobie św. Jana Pawła II. „Dziękczynienie przeplatało się z błaganiem o to, aby nowa droga naszego życia była zawsze przemierzana za Tym, który nas powołuje" – wyznaje nowo wyświęcony kapłan.

Spotkanie z Piotrem naszych czasów

Niezapomnianym przeżyciem dla młodych kapłanów było uczestnictwo w audiencji generalnej i osobiste spotkanie z Papieżem Leonem XIV. Ks. Dusza przyznaje, że początkowo marzyli jedynie o tym, by zobaczyć Ojca Świętego.

„Poprosiliśmy Papieża o błogosławieństwo i słowo na drogę kapłańskiego życia. Polecił nam zawsze ufać Bogu, być wiernymi modlitwie i pozostać kapłanami radosnymi. Ufność, wytrwałość i radość stały się dla nas programem kapłańskiego życia" – podkreśla.

Podobne wspomnienia zachował ks. Kacper Turek z diecezji rzeszowskiej. Przyznaje, że w tłumie pielgrzymów wydawało się, iż nie uda się podejść do Leona XIV. „Myśleliśmy już, że nie dostaniemy się do Ojca Świętego. Ale on cierpliwie przyjmował każdego. Mogliśmy poprosić go o błogosławieństwo. To był kluczowy moment całego naszego wyjazdu" – dodaje.

Powrót po 25 latach

Do Rzymu przybyli także kapłani świętujących srebrny jubileusz święceń. Ks. Mirosław Tyfker z archidiecezji poznańskiej przypomina niezwykłe wydarzenie sprzed ćwierć wieku. Wkrótce po święceniach wraz z kolegami sprawował Mszę św. wraz ze św. Janem Pawłem II w jego prywatnej kaplicy.

„Jan Paweł II prosił nas wtedy, byśmy powrócili do Rzymu po 25 latach. Dlatego przyjechaliśmy. Bardzo cieszymy się, że mogliśmy być na audiencji generalnej i spotkać Papieża Leona XIV. To dla nas wielkie umocnienie na dalszą drogę" – podkreśla.

„Podnieście oczy!"

Na jubileusz do Watykanu przybył także ks. Stanisław Ireneusz Izdebski, pochodzący z diecezji drohiczyńskiej, a obecnie posługujący w parafii Świętej Trójcy w Windsor, w Kanadzie.

Jak zaznacza, jubileusz był okazją do wdzięczności za dar powołania i za wszystkich ludzi spotkanych na drodze kapłańskiego życia.

Szczególnym przeżyciem było dla niego spotkanie z Papieżem podczas audiencji generalnej. „Wezwanie Ojca Świętego: «Podnieście oczy!» przyjmuję jako wskazówkę na dalsze lata posługi, by nieustannie kierować wzrok ku Chrystusowi i dostrzegać ludzi, do których On mnie posyła" – mówi.

W cieniu św. Jana Pawła II

Dla wielu kapłanów jubileuszowa pielgrzymka do Rzymu była także powrotem do źródeł własnego powołania. Ks. Włodzimierz Piętka z diecezji płockiej przypomina, że jego pokolenie dojrzewało w czasie pontyfikatu św. Jana Pawła II.

„Nasz rocznik był papieski od samego początku. Wstępowaliśmy do seminarium po pielgrzymce Jana Pawła II do Polski, dojrzewaliśmy w ostatnich latach jego pontyfikatu, a pierwszą kapłańską pielgrzymkę odbyliśmy do Kijowa podczas jego wizyty na Ukrainie" – wspomina.

Ks. Piętka podkreśla, że pobyt w Rzymie pozwala na nowo odkryć powszechność Kościoła. „Dla księży pracujących na co dzień w parafiach doświadczenie Kościoła, który mówi różnymi językami, ale pozostaje jedną wspólnotą, rozszerza serce i poszerza horyzonty. Tam, gdzie jest Ojciec Święty,

jest także radość płynąca z bycia razem" – zauważa.

Dostrzega on też również pewne podobieństwo między Leonem XIV a św. Janem Pawłem II. „Jako Polacy naturalnie szukamy tych wspólnych cech i odnajdujemy je zarówno w gestach, jak i w odwoływaniu się do nauczania Jana Pawła II. To pokazuje ciągłość i żywą więź w posłudze kolejnych następców św. Piotra" – dodaje.

Umocnienie na dalszą drogę

Choć przybyli do Wiecznego Miasta z różnych diecezji, a nawet i krajów, wszyscy zgodnie podkreślają, że najważniejszym owocem pielgrzymki było doświadczenie jedności Kościoła oraz spotkanie z Następcą św. Piotra.

Dla neoprezbiterów stało się ono inspiracją na początku kapłańskiej drogi, a dla jubilatów – potwierdzeniem wierności Bogu po 25 latach posługi. Wspólnym mianownikiem pozostaje wdzięczność za dar powołania i pragnienie dalszego podążania za Chrystusem w Kościele, służąc Bogu i ludziom.

Ks. Paweł Rytel-Andrianik, Ks. Łukasz Bankowski – Watykan